

[Henry Christensen.]

de reformkrav, jeg her har stillet op, eller de reformkrav, der er i de fleste andre partiers skatteskitser, og samtidig undgå, at disse skattereformer får social slagside ved, at man vælter en del af indkomstskattebyrderne over på dem, der har de svageste skuldre, dem med de konstante og faldende indkomster, så vil heller ikke de andre partier kunne skabe en tilfredsstillende skattereform uden at nå til den samme erkendelse som vi. Vi har offentligt vedstået den. Man kan måske diskutere, hvor politisk klogt det var. Jeg tror, det var redeligt, at vi gjorde det, men vi har jo set, at man var parat til hurtigt at misbruge den i den offentlige diskussion. Jeg er ikke sikker på, at den agitationsform var klog.

Om det sociale sigte vil jeg gerne sige tydeligt — også til statsministeren — at venstre har den bestemte opfattelse, at vi ønsker den sociale balance i skattereformen fastholdt, og når det siges så klart og tydeligt, så skulle det ikke være nødvendigt at føre en stor, offentlig polemik, der mistænkeliggør, om man nu har det sigte eller ej. Det er klart forudsætningen, og så synes jeg, det måtte være tilstrækkeligt grundlag for statsministeren til at sige: ja vel, det er vi tilfreds med, det vil vi gerne forhandle med venstre om ud fra det synspunkt. Der kan være andre indvendinger, men jeg synes ikke, den form for offentlig polemik, statsministeren har startet her, var fornuftig.

Videre vil jeg da gerne sige, at samtidig med at vi er nået til den erkendelse, jeg her har nævnt, så ønsker vi naturligvis ikke i venstre en højere merværdiafgift, end hensynet til den fornødne reform af indkomstskatten nødvendiggør. Omvendt vil jeg lige så klart sige, at der ingen fornuftig mening er i en besværlig merværdiafgift, hvis den ikke skaber grundlag for en tilstrækkelig skattereform.

Nu må vi se, hvad der kommer ud af forhandlingerne. Jeg synes, at regeringen skulle prøve at komme ud af det dødvande, den var i sidst på sæsonen, i foråret, da skatteforhandlingerne brød sammen. Jeg tror, at hvis regeringen vil forsøge at formidle en forhandling i folketinget og har evne hertil, så er der mulighed for, at vi kan få en saglig forhandling om den kom-

mende skattereform her i Danmark med mulighed for tilvejebringelse af et resultat.

Nu er der jo lige sket det med finansministeren — det vil jeg da gerne ønske ham til lykke med — at han er blevet medlem af folketinget. Jeg håber, at det vil føre til, at finansministeren også vil føle forpligtelse til at prøve at tilvejebringe et resultat i folketinget med respekt for de forskellige partier i folketinget, med respekt for de forskellige saglige synspunkter og principper, som også andre partier kan have i det arbejde, der skal gøres. Finansministeren er jo valgt oppe i Frederiksborg amt — det er et godt amt at repræsentere, det kan jeg sige med mange års erfaring. Jeg håber, at finansministeren vil lade sig påvirke. Det er jo ikke så længe, finansministeren skal have den ære at repræsentere Frederiksborg amt, men brug nu den tid, der er tilbage, hvad det angår, til at gøre et fornuftigt stykke sagligt arbejde, der også bygger på erkendelsen af, at denne regering ikke kan diktere; den kan, hvis den er dygtig nok, lede et bredt forhandlingsarbejde her i folketinget.

Knud Thomsen: Jeg har allerede gratuleret finansministeren til optagelsen i folketinget og skal ikke gentage det her fra stolen, men jeg vil til gengæld gerne begynde med at give finansministeren en kompliment med hensyn til lovforslaget, som det foreligger, i lovteknisk henseende.

Jeg finder, det er et meget smukt stykke arbejde. Lovforslaget er overskueligt og har gode og udtømmende bemærkninger, ændringerne er fortræffeligt beskrevet, man kan finde sig til rette i det, og der er en økonomisk oversigt foruden den redegørelse, der er for administrationens art og personalebehovet. Jeg formoder, at det er det statsministerielle cirkulære, der har haft en forhåndsvirkning i finansministeriet, og jeg kan kun udtrykke håbet om, at det også vil virke sådan i fremtidige lovforslag.

Hvad angår merværdiafgiften, har det konservative folkeparti jo hele tiden anset det princip, der er forankret i denne lovgivning, for at være hensigtsmæssigt, og det er kun godt, at dette har vundet tilslutning i videre kredse efter den lange og nødvendige diskussion, der har fundet sted under de tidligere samlingers udvalgsarbejde.